

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu este de done ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adrasate cãtra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 67 ANULU XXI.

Sabiu, in 1931 Augustu 1873.

tru celealte pãrti ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intãi'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a do'u'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetre cu 3 1/2 cr. v. a.

Escelenti'a Sea domnulu Ministru ungurescu regescu de cultu si instructiune publica prin rescriptulu seu din 19 Augustu a. c. Nr. 22.725 incunoscinti'ea pre Presãnti'a Sea parintele Episcopu alu Caransebesiului Ioanu Popasu cã pre presiedintele consistoriului metropolitanu, ca Majestatea Sea cesara regesca apostolica s'a induratu a luã la prãgrati'osa cunoscinti'a convocarea congresului nationalu romanu bisericescu greco-orientalu pre 7 Septembrie a. c. cal. nou pentru alegerea noului Metropolitu.

Deputati alesi la congresu.

In cerculu preotiescu (vacantu) alu Mehadiei dieces'a Caransebesiului este alesu de deputatu congresualu Presãnti'a Sea domnulu Episcopu diecesanu Ioanu Popasu.

In cercurile (laice) ormatorie s'au mai alesu: Ioanu Bojitia adv. in cerc. III; Alecsiu Onitiu subjde in cerc. IV. Davidu Almasianu prof. gimn. in cerc. VII; Simeonu Trifu jude proc. si Sabiu P. is o concip. de adv. in cerc. X; Dr. Ioanu Mesiotã dir. gimn in cerc. XI; Ioanu cav. de Puscaru si Nicol. Strevoiu adv. in cerc. XII; Ioanu Candrea prof. in cerc. XIII; Dr. Ioanu Nemesiu adv. in cerc. XIV; Tomã Rosiescu concep. minist. in cerc. XVI; Dr. Stefanu Pecurariu adv. in cerc. XVII; Ioanichiu Olariu priv. in cerc. XVIII.

Suum Cuique.

Abiã cãte-va dile ne mai despartiescu de diu'a solemnã a reunirei congresului convocatu pentru alegerea de Archiepiscopu si Metropolitu alu sãntei nãstrei biserice ortodoxe din Transilvania si Ungaria.

Organu alu Metropoliei, dupa cum l'a fostu creatu, si dupa cum l'u numesce in testamentulu seu marele si in veci regretatulu nostru Archiereu si Metropolitu Andreiu, „Telegrafulu Romanu“ a pastratu cea mai deplina reserva atãtu in privinti'a candidatiuniloru la congresu, cãtu si in privinti'a candidaturiloru la veduvitul scaunu archierescu si metropolitanu. Desfidemu pre ori cine a ne probã contrariulu. Reservã nãstãra inse pastrata cu sãntientia spre a nu ni se putea imputã nici macaru umbrã unei influentie, eramu in totu dreptulu a crede, ca va fi apretiuã si urmatã si de alte organe de publicitate; pentru ca deca noi, organu alu metropoliei, care avemu nu numai dreptulu dara si cea mai imperioasa datoria de a dice cuventulu nostru intr'o afacere de celu mai principalu interesu pentru biserica si natiunea, a cãrui organu suntemu, deca noi pastrãmu reserva, cu cãtu mai multu celealte organe de publicitate romãne aru fi trebuitu sa scie apretiuã reservã nãstãra si sa o urmedie!

Dupa cum amu dis'o de atãtea ori in Telegrafu, sa lasãmu pre credinciosii archidiecesei a-si dã voturile fia-care in plina convicciune, cã apoi si deputatii alesi miscati numai de binele publicu alu biserice si natiunei ierasi sa alãga dupa propri'a loru convicciune pre acel'a pre care-lu voru considerã de celu mai demnu, de celu mai aptu, de celu mai calificatu spre a se urcã in scaunulu archierescu si metropolitanu veduvitu prin trecerea dintre cei vii a fericitului — nemuritoriului nostru Metropolitu Andreiu.

Cu anim'a sfasiata de dorere venimu inse sa marturisimu ca ne-amu insielatu amaru!

Unii individi dela care natiunea si biserica erã in totu dreptulu a asceptã sa nu fia miscatu decãtu de interesulu bine intielesu alu credinciosiloru archidiecesei, venandu veduvitul scaunu metropoli-

tanu, ce in convicciunea loru, reconoscu ca nu le compete, turbura ap'a, spre a putã pescui in turbure.

Nemultiãmiti cu cea mai completa reserva ce noi amu pestratu, canta noduri in papura spre a inventã preteste sa calumnieze in tãte chipurile si pre tãte tonurile pre cei mai demni barbati ai bisericei — urmandu proverbulu machiavelistu „calumniadia, calumniadia mereu, ca totu va remanã o pãta“.

Si apoi totu d-loru de cãtra padure. Totu d-loru striga cãtu le ia gur'a, ca d-loru au pestratu cea mai perfecta reserva (!!!) Pre cãndu altmintrea se pãrta dnii din Sabiu, adeca noi (vedi „Albin'a“ nr. 61).

D-loru au urmatu cea mai perfecta reserva! Auditi omeni buni, cea mai perfecta reserva!!

A-ti crediutu pãte ca reservã in care ne-amu inchisu din propri'a nãstãra vointia, este o slabi-ciune? Ori credeti ca noi ochi avemu si nu vedemu, urechi avemu si nu audimu?

A-ti mersu prea departe dloru, prea departe! Ne-ati provocatu in continuu si nu v'amu respunsu. V'ati fãcutu tãte laudele de pre lume si amu disu in sufletulu nostru: sa ve fia de bine. A-ti inseratu in diariulu d-v. tãte calumniele in contr'a barbatulu celui mai demnu, celui mai calificatu ce natiunea romãna a sãntei nãstrei biserice ortodoxe posedã si ne-amu disu: „Sa tacemu, pentru ca nimic'a nu este mai nerestibilu cã adevverulu.“

Credinciosii Archidiecesei pre cari nu-i dõre decãtu de binele biserice si alu natiunei — voru scã dã fia-cãru'a ceea ce i se cuvine, si calumnia nu are alta respãta decãtu dispretiulu.

Provedinti'a atotu puterniculu Ddieu care in tempuri visorõse ale sãntei nãstrei biserice, si ale multu incercatei nãstrei natiuni, ne-a tramisu pre fericitul mare Archipastoriu Andreiu, care in toti seculii va viuã in anele dreptcredinciosiloru biserice nãstrei, avemu firma credintia ca va luminã pre cei chamati pentru alegere si tãte machinatiunile, tãte pãndiele ce a-ti intinsu se voru spulberã cum se spulbera negurile la ivirea sãrelui.

Cea mai rezervata atitudine, dicitu dnii dela „Albin'a“ ca au urmatu si noi din contra. Sa cerelãmu putienu pentru a face putienu lumina. In acela-si nr., in care-si dã acestu testimoniu, cã si cãndu aru voi sa demustre cãta veracitate se pãte asceptã dela dens'a, „Albin'a“ publica o lunga diatriba in contr'a venerabilulu Parintelui Archimendritu Pope'a, care o inchiea cu urmatõrele expresiuni pre cari le reproducemu ad litteram:

„Amu fostu lungi, dle redactoru, si ni grãtia, si nifrica, cã nu cum-va P. Vicariu arch. sa se fãca Metropolitu, cãci apoi tractulu nostru si noi cei bine-simtitori amu pus'o de mamaliga etc.“

Deca este adevveratu, ceea ce a disu unu mare si profunda cogitatoriu ca stilulu este omulu, apoi vedã credinciosii archidiecesei ce felu de fiintie suntu contrarii nostri! D-loru si dau testimoniu ca singuri suntu bine simtitori; recte „infalibili“.

Ve cunõscemu domni mei, scimu ca ve credeti infalibili, scimu ca sunteti de unu caracteru despoticu non-plus ultra! Inse v'ati gresitu cãmpulu de bataia.

Nu sãnt'a nãstãra biserica este unde vre-odata infalibilitatea va avea trecere. Sãnt'a nãstãra biserica din contra reproba cu orõre atari precepte perniciõse; credinciosii discernu, cãuta adevverulu si prin consensulu maioritãtiei celoru chiamati, chiamandu cu pietate lumin'a si darulu celu de susu pentru ca tãta lumin'a si totu darulu de susu este, cei chiamati pasiescu apoi la votu. Acest'a nu place inse detractoriloru nostri, proba este, ca prin tãte midilõcele si punu tãta sil'nti'a a se alãge deputatii omeni d-loru, ca apoi la porunca se iesu din urna numele acelui'a pre care voiescu d-loru.

Socotiti ca nu cunõscemu tãte itiele cãte a-ti intinsu?

Ne-ati fãcutu o crima ca abiã amu luat u cunoscintia din unele diuarie germane despre persõna ce aru fi candidatulu maioritãtiei credinciosiloru din archidiecea, si pentru ca plini de respectu pentru caracterulu de feru, si eruditiunea barbatulu amintitu, amu atinsu in tãreacu calitãtiele eminate ce insusiesce! Si d-vãstra in locu de a iesi pre fatia cu candidatulu ce credeti mai calificatu, ce a-ti fãcutu? Sfatuiru, preste sfatuiru din cari au esitu apoi circularie occulte — desemnandu fia-cãru cercu electoralu omeni de si d-vãstre — pentru ca la alegerea de Metropolitu sa scõteti dupa porunca pre acel'a pre care demultu l'u aveti gat'a desemnatu, si nu-lu propuneti pre fatia; pentru ce? Negresitu pentru a dovedi ca credinciosii bisericei nici nu trebuie a cunõsce, nici a vedea decãtu numai prin cele ce d-v. dictati si a se increde orbesce pentru cea mai mare lauda a constitutionalismulu bisericescu „s u i g e n e r i s“ patronatu de d-v.

Si acestã urmare aveti cutediarea a o numi reserva! Si pentru ca cu unu caracteru de feru cã alu barbatulu pre care noi l'amu propusu, dera marturisindu adevverulu amu amintitu in tãreacu calitãtiele ce insusiesce, si pre care nu le-ati potutu si nu le puteti ignorã, pentru ca cu unu asemenea barbatu nu a-ti potea dictã natiunei si bisericei, pentru a-lu innegri inãntea credinciosiloru Archidiecesei, inventati totu felulu de metechne, calumniati si calumniati mereu, si acest'a in gur'a d-v. se numesce totu reserva!!

Daca sa vedemu ce imputati, voi cei bine simtitori barbatulu, cãru pãna la voi cei bine simtitori nu i s'a imputatu nici cãtu o iota? E vorb'a despre preotulu Mandocea din Cinculu-mare.

Cei bine simtitori dela „Albin'a“ dupa multe si merunte ce insira spunu, ca parintele Archimendritu in calitate de presiedinte alu Consistoriului l'aru partini. Si cu ce dovedescu d-loru acest'a? Sa citãmu diu „Albin'a“:

„Õre fatia de atari portãri scandalisãtorie si aretate ven. consist. arch. inãntea unui judetiu ne-partinitoriu trasu la respundere?! Suntu patru septemãni astadi de cãndu s'au comis scandalele de susu, si totosi vedemu ca in dominec'a trecuta dupa vecerni'a a atietiatu asupr'a comitetulu, dicendu ca acest'a este „tipãtu“ si ca elu a capetatu o sãrthia dela ven. consist. arch. si ca hãrthiile se voru adresã de aci incolo cu preterirea comit. numai lui, cãci pre cuviõsi'a sea parintele vicariu archiep. Nicolau Pope'a, nu-lu lasa nici pre elu nici pre ortaculu lui Grigorie Maieru sa cada, macaru sa comita ori-ce criminalitãti“.

Adeca vedi Dõmne: „Preotulu M. s'a laudatu ca P. Pope'a l'u partinesce, ca nu-lu lasa, expresiunea „Albinei“.

„Risum teneãtis amici“. Deca X. s'a laudatu ca eu nu-lu lasu, apoi bine simtitoriu striga: Asiã e; asiã trebuia sa fia! Minunata logica, si minunati logicieni suntu d-loru dela „Albin'a“!

D'apoi omeni buni, credeti ca ori-ce veti spune lumea va luã-o dreptu bani buni? Infalibili cãtu poltiti poteti fi, dara celu putienu asiediatu-lu mai sa semene a ce-va.

la inchipiiti-ve ca vine cine-va si dice: D. X. nu importa numele, s'a laudatu ca nu-i pasa de justitia fiindu ca dlu Babesiu nu-lu lasa. Dupa logic'a d-v. eata d. Babesiu trasu la respundere grea! Nenorocite argumente, si mai nenorocite apucaturi!

Ce sa asceptãmu inse noi dela omeni cari se serva cu atari arme? A-ti intrebato, a-ti cautatu õre d-v. sa vedeti ce a fãcutu P. Pope'a in privinti'a respectivulu? Nu! Pentru ca nu adevverulu cautati ci preteste de invinuire! Deca a-ti fi intrebato vi s'aru fi spusu chiaru de cãtra fractiunea d-v. din ven. Consistoriu ca s'a renduitu o nõua comissiune cercetãtoria contra respectivulu, ca acea

comisiune s'a numita dintre barbati, carii numai de partiali nu pota fi tacsati. Ca despre acésta s'a si anouiatu contrarii respectivului preoto.

Inse tote aceste domnii bine simtitori le cunoscu pre deplinu, si deca se aretu a nu le cunosce cauz'a este spre a avea preteste de invinuire contra barbatului a carui caracteru de feru, eruditune si moralitate esemplaria nu-i lasa sa dorma.

Neavendu nimic'a de disu contra unei atare persone, domnii bine simtitori inventa totu felulu de metehne spre a divisa pre credinciosii bisericei. Unu faptu acest'a, care sangera inim'a, cu atatu mai vertosu ca nu vine dela inimicii nostrii, — cu cari venerabilulu Parinte Pope'a a susu-tienutu lupte victoriose pentru densulu, aperiandu drepturile bisericei si natiunei; nu vine dela inimicii nostri, ci din sinulu nostru!! Ne consolamu inse cu aceea ca detractorii vener. Archimandritu suntu totu aceia carii pre insusi in veci neuitatulu nostru Metropolitu Andreiu l'au amaritu pana in sufletu in diferite impregiurari.

Suntu totu aceia carii chiaru dupa trecerea dintre cei vii a fericitulu nostru Metropolitu Andreiu, atunci candu ori ce passione incetza la omenii patrioti, d-loru in plinu Consistoriu voiau sa sieda la judecata acusat'ria contra decedatulu in veci neuitatulu nostru Metropolitu Andreiu, ale carui merite imense pentru natiunea si biserica noastra la tota lumea erau cunoscute, numai acestoru giganti-pigmei nu! Nu ca nu le-au fostu cunoscute si sciute, dara firea, veninulu d-loru nu le permitea a le recunose!

Se vede ca nu suntu destule nevoile cu cari biserica si natiunea are a se lopta in nisce circumstante asiá de critice ca acele in care ne gasimu, a trebaitu se mai avemu si dorerea ca din sinulu nostru sa se aréte si ingratitudea, oatra celu mai mare si celu mai puternicu stelpu alu santei nostre biserice si a multu incercatei nostre natiuni, pigmei cari suntu gelosi de grandiosele fapte ale nemuritorulu nostru Archipastoriu Andreiu. Ce vomu face si cum, calea-vomu preste vasiliscu si aspida?

Ne adresamu catre toti dreptcredinciosii archidiecesei si i rugamu sa discerna, sa caute adevverulu; cu pietate sa cera Parintelui cerescu indreptarea pre drumulu celu dreptu. Sa cumpanesca fia-care in mintea si in inim'a sea bunatatile, si binele de totu felulu ce nemuritorulu nostru fericitulu Metropolitu Andreiu, ne-a lasatu ca ereditate prin luptele sele fara pregetu si fara repaosu. Sa cumpanimu in mintea si in inim'a noastra totu pasulu si lota gandirea spre binele nostru care s'a intrupatu in grandiosele lui fapte pentru biserica si natiune! Sa cautamu pre acoi'a, pre cari in veci neuitatulu nostru Metropolitu i-au crediutu demni de ai face partasi cugetariloru sele inalte si bine-facetore pentru natiune si biserica. Sa cautamu cu sirginitia si vomu afla adevverulu. Atunci ochi sufletulu nostru se voru deschide si voru gasi calea cea drepta pre care treboie sa calausimu pentru ridicarea pre scaunulu vedovitu alu metropoliei a barbatulu care cu pasi resoluti va umbra in urmele nemuritorulu nostru Metropolitu. Vomu fi totu-deodata recunoscatori memoriei acelu'a care at'la ne-a iubitu ca in orele agoniei sele inca impuindu tecere doreriloru sele, ne dá divine consilie spre a nu ne lasa prada acelor'a, carii nu binele bisericei si alu natiunei cauta, ci numai binele si refatiarea loru! Ddiu, pre toti cati interesele santei nostre biserice 'lu punemu mai pre susu de interesele proprii, sa ne siba in sant'a sea paza!

Sabitu in ajanulu Santei Marii.

Unu iubitoriu de dreptate si adevveru

Din comitatulu Albei inferioare.

In 15 Augustu 1873.

Alegerea deputatulu clericalu in cerculu electoralu I. in pre venerat'a persona a Presantiei Sele Par. episcopu alu Aradulu Procopiu Ivacicovicu ne a surprinsu forte multu, si a facutu in partile aceste o sensatione forte curioasa, ce da ansa la feliarite interpretatiuni.

Asia dara din cele multe cate strabatu in afara din Sabitu, totu treboie sa fia ce-va adevveratu.

Nu vremu a intrebá: cum vine pre Santi'a Sea, Par. episcopu, pre carele dealtmintre, ca pre unu prelatu inaltu bisericescu si noi 'lu stimamu si veneramu pre multu, alesu deputatu asta-data in Transilvani'a si togma in cerculu electoralu I la Sabitu?

Nu e competinti'a noastra a intrebá, cum de togmai numai cãtra un ele persone din acelu cercu, a aflatu cu cale a se adresa Presantia Sea? Precãdu deca noi transilvanenii n'amu fi gelosi de dreptulu nostru celu scumpu de a ne alege pre archiepiscopulu nostru, desiguru s'aru fi potutu alege in ori care cercu. Nu e competinti'a noastra, nici ca avemu de scopu a ne ocupá cu deslegarea acestei enigme, pentrucu ea se va deslega de sine in tempulu celu mai scurtu.

Vremu numai, cu permissiunea onoratei redactiuni, a ne spune si noi in privinti'a acésta, ca fia ai archidiecesei transilvane, cãtu se póte de obiectivu, opiniunile nostre modeste, ca nu cum-va retacendu-se actulu acésta sa apara, cá candu prin tacere amu consenti si noi cu acésta.

In primululu nostru congressu natiunala bisericescu din a. 1868, tienutu la Sabitu, in acelu congressu memorabilu, candu pentru noi romãni ortodoci din Transilvani'a si Ungari'a s'a deschisu o era noua, candu dupa unu siru de ani plini de suferentie romãni ardeleni cu ungureni imbratisati sarulãndu-se fratiesce lucrau pre intrecute la eliberarea si fericirea bisericei loru natiunale, candu acelu congressu, in care s'a adusu si statutulu organicu, tratatulu despre alegerea metropolitulu a datu ansa la desbateri multe si seriose, pana candu s'a adusu apoi cu contielegere reciproca si apendicele despre alegerea metropolitulu, carele este totu odata si archiepiscopulu nostru transilvanu conformu carui deputatii congressuali transilvaneni, loiali cum suntu ei, si impartira dreptulu loru aviticu, de a-si alege pre episcopulu loru propriu in doue doue si cu confratii loru deputatii ungureni, pentru conventulu, cãei archiepiscopulu transilvanu este totu odata si metropolitulu romãniloru ortod. din Ungari'a. In privinti'a acéstu objectu s'a discutatu nu o data in cercuri private si amu vediotu pre multi dintre ai nostrii elatindu din capu. Ei bine, amu trecut de multu preste aceste lucruri. Acésta a pretins'o unitatea, salutea, legatur'a bisericei nostre, ce are a ne intruni cãtu mai strinsu laolalta. Asia, numai cãtu vedeti d-vóstra, dloru, multi dintre romãni ortod. transilvaneni si ponu si ei intrebarea: de ce ore sa nu participamu si noi la alegerele episcopiloru nostri din Ungari'a, si inca totu numai pentru legatur'a si unitatea biserice? Ne amu impartito, dicitu multi dintre transilvanenii nostri, dreptulu nostru aviticu, celu mai scumpu dreptu alu nostru la alegerea de archiepiscopu, pre candu pentru subsistinti'a acéstu'a totu numai noi singuri ardelenii contribuimu. — De ce ore sa mai amintimu aci fapte trecute si complinite? Da, asiá este, nice ca le amu fi amintitu acestea, deca incidentelo alegerei deputatulu clericalu in cerculu I nu ne venea inainte asiá cu totul pre neacceptate.

Deci sa ne chiarificamu puliatelu: romãni transilvaneni, de-si gelosi de dreptulu loru aviticu, de a-si alege pre archiepiscopulu loru si impartira dreptulu loru egal cu fratii ungureni, si acum ce se vedi? nici asiá nu e bine, nu e destulu! Prin alegerea deputatulu clericalu in cerculu I alegendu-se Presantia Sea episcopulu Aradulu deputatii transilvanenii la congressulu electoralu viitoru nu potu concura cu numerulu diumetate dupa cum prescrie § 155, si deca deputatii transilvaneni aru persiste strinsu in congressulu viitoru, pre langa principiulu, cá ecuilibru, ce s'a statoritu, sa nu se conturbe, si pactulu incheiatu in congressulu din a. 1868 in privinti'a alegerei sa nu se altereze nici decãtu, atunci nu le aru remãné alt'a pentru congressulu viitoru electoralu decãtu a pretinde aplicarea §-lui 157 p. 4., care prescrie, ca: „deca si din archidieceasa de o parte, ori din eparchiele sufragane de alta parte, s'aru aretã mai multi membri alegatori de cãtu jumetate, atunci prin sorte se scotu dela votare din partea precumpanit'ria atãti membri, cãtu suntu de lipsa spre a sustiené paritatea ambeloru parti“: pentru noi celu pacinu asiá credemu, cumca intentiunea congressulu din a. 1868, n'a fostu, n'a potutu fi alt'a decãtu paritatea a fara nice o reservatiune mentale; ceea ce va se dica curatu si precisu, la alegerea archiepiscopulu nostru transilvanenu cá metropolitu, se ia parte in togmai: atãtu membrii ungureni, cãtu si transilvaneni, nici mai multi nici mai pucieni. Unu principiu destulu de favoritoriu pentru fratii ungureni, dar pre care acum prin alegerea deputatulu clericalu in cerculu electoralu I 'lu vedemu alteratu, de-si suntemu de altmintrea cu totul devotati inaltei persone alese.

Pre candu scriamu aceste, togma ne sosese nr. 64 din „Telegr. Rom“, in care corespondinti'a

datata din Buda-Pest'a ne-a usuratu si scurtatu corespondinti'a noastra.

Dlu comisariu consistoriale alu mentionatulu cercu electoralu, dupa „Telegr. Rom“, sa fia disu, ca: „suntemu in dreptu a alege pre ori si cine, de ori si unde“. Pentru unu congressu ordinariu amu mai dice si noi da, inse pentru unu congressu ad hoc, ce are de problema a sea alegerea archiepiscopulu nostru si nimicu alt'a, nu potemu consenti nici-decum cu parerea d-sele; pentrucu dica cine ce va vré, paritatea membriloru alegatori mentionata mai susu prin acésta e alterata, ier noi n'amu dorí pentru tota lumea se vedemu mãne poi-mãne din atari casuri precedinte nascendu-se neintielegeri intre deputatii transilvaneni si ungureni.

Totu cu aceea ocaziune sa fia disu unu altu domnu, ca aru fi o rusine acum sa remãna celu mai betranu episcopu fara votu in congressu, neavendu in dieces'a sea nici unu locu vacantu. Asia este, nici noi n'amu vré sa remana Presantia Sea fara votu in congressu. Dara cine va crede, ca n'aru repasi ori-care deputatu clericalu, si inca tienendu-si acésta de norocire in favorea pre veneratulu seu archipastoriu, ceea ce de siguru s'aru intempla si in Transilvani'a ori si in care cercu, deca nu aru obstã la medilocu impregiurãrele mai susu amintite.

Conclusiune: Prin actulu mentionatu de alegere s'a alteratu paritatea archidiecesei la alegerea archiepiscopulu seu cá metropolitu si s'a vatamatu dreptulu ei restrinsu la alegerea archiepiscopulu seu datu de Statulu Organicu.

Aceste suntu modestele observatiuni, fara cá se ne obrudemu ale impune cui-va.

m. m.

„Pester Lloyd“ si „Pesti Napló“ scriu despre lucrãrile pregatit'rie la arondarea municipieloru. Din ambe se vede ca ministrulu de interne a inceputu afacerea acésta cu culegerea dateloru statistice forte necesarie. Dupa acésta a urmatu lucrãrile, sub conducerea ministrulu de interne mai departe asiá incãtu in momentul de fatia a potutu contele Szapary, ea se pune in contielegere cu ministri Kerkapoly si Pauler si a croi temeulu conferinteloru ce au a se tiené spre ajungerea scopulu celui nu tocma usuru de ajunsu. Principiulu conducet'riu se dice ca este, cá impartirea cea noua teritoriale sa se acomodeze in cãtu va fi cu potintia cercurilor judecatoresci, finantiali si altoru cercuri de administratiune precum si cercuriloru pentru intregirea armatei regulate si militiane.

Scirile despre venirea Imperatulu Germaniei la Vien'a si a lui Bismark la Gastein unde petrecu celu dintãtu pana in 27 Aug. n. au facutu locu altor'a, ca acesti doi barbati mari si Germaniei nu voru veni, nici la Vien'a, imperatulu, nici la Gastein, Bismark. De aceste apoi mai lega publ.ulu si alte conjecturi si adeca, ca relatiunile cele amicabile intre Austro-Ungari'a si Germani'a nu mai suntu cele afabile de mai nainte.

„Pester Lloyd“ vine acum si calmeza presumpciunile din urma si ne spune ca de si nu vine Imperatulu Germaniei la Vien'a si n'a venit Bismark la Gastein, noi totu in acelesi relatiuni afabile ne aflamu, cá si mai nainte, candu lu imperatesa germana August'a la Vien'a. „Fr. Blt.“ face imputãri lui „P. Ll.“ dicendu ca tocmai prin procederea sea cea fara ansa póte escita si nutri suspiciunea ca treboie sa fia cause adenci politice, cari au produsu recela intre cabinetele din Vien'a si Berlinu.

Despre Regele Italiei se dice ca este decisu a caletorí la Vien'a si Berlinu.

In Franci'a se vorbesce despre o apropiare intre bonapartisti si republicani, deca cei din urma se voru decide a primi plebiscitulu.

Despre situationea presenta in Franci'a scrie cunoscutulu academicu si ablegatu Littré in „Phare de la Loire“ urmatorele:

Restauratiunea ce ni se pregatesce, e cá cea dintãtu, legitimista si clericala, dara e de unu felulu mai strigatoriu si neexplicabilu pentru ca stã sub scutul invetiaturiloru ultramontani si alu „Sylabusului“, care pre tempulu restauratiunei trecute inca nu esista, si ea vine inca inaintea societãtii moderne, carea e pronunziata lumésca, nu cum fu cea dela 1815. Si cu tote aceste unu periculu ingrigitoriu se apropie de noi. Nu treboie sa-lu slabimu cu cuvinte, pre candu elu esista in fapta, ci treboie sa-lu luãmu in consideratiune asiá precum e si

se-lu combatem cu rezoluțiune. Déca credem cu privire la greutățile, ce le intempina partidele monarchistilor în incesi diferințele lor de opinii și în sentimentul țerei, ca existința republicei nu e amenințată, atunci ne înșelăm și această eroră aru pot fi funesta, cându ne aru legană într'o trândăvia înșelătorie și amu comptă numai pre situațiune. Acést'a situațiune pretinde, pentru a stă de asupr'a, conlucrarea tuturor francesilor cu sufletu bunu, unitatea tuturor republicanilor și disciplina între acei'a, cari între impregiurările aceste însuflătorie de grige sunt conducătorii lor naturali.

Eu vorbiu de periculi, căroru e espusa de presentu republic'a. Cu atâtu inse nu e destulu. Mai bine sa dicem periculi Francei, a cărei interese, ad bene notandum, eu le punu preste interesele republicei. Cându ablegatii aru fi aflatu la convenirea lor în Bordeaux în februarulu acel'a nenorocitu monarchi'a deși subsistinte s'au fi restaurat'o îndata, atunci eu nu a-si fi facutu nimicu, de a-si fi cătu de demultu republicanu spre a o sgnđu s'eu se-o superu. Sum de acea firma convingere, ca dopa teribil'a calamitate, în carea ne-a aruncatu ignorantia imperiului, necesitatea cea mai urgenta a fostu restaurarea puterii nōstre morale și materiale. De ore-ce inse republic'a fu aflata în Bordeaux de camera și esiste inca de doi ani, francesii cei bunu, pre care eu îi opnu barbatiloru de dreptu din liga, regimului combatatoriu, sa nu-si p'erdă nici tempulu nici puterea spre a nimici ceea ce odata e creatu. Doi ani de republica a restabilitu ordinea, ne-au rescumperatu teritoriulu țerei și au pusu o basa solida finantielor nōstre. Cātu reu și confusiune aru aduce pentru progresu trei luni de desbinare monarchica! Acést'a aru fi periculu celu mai de aprōpe la casu cându sa se restorne republic'a. Unu periculu mai îndepartatu nu e mai putienu ingrigitoriu. Loviturile, care de 80 ani punu în catusi republic'a și ierasi o desl'ega, sunt o nenorocire și o rusine pentru țier'a nōstra. Trebuie sa le punem capetu cu ori-ce pretiu, tōta bunavointia, totu curagiulu, tōta prevederea trebuie îndreptate a-upr'a acestei nisuintie. Asiadara nebunii și fanaticii și intipuescu, ca regimulu legitimistu și clericalu aru mai pot' prinde radecini în pamentulu nostru democratic. Unu pasu 'lu va resturnă, nu inse fără de a ingreuiă totu-odata finantele nōstre, de a impedecă reorganizarea nōstra și de a ne face o prada mai usiōra pentru inimiculu nōstru priveghiatoriu.

Déca starea Francei pretinde, că sa fia linisce și sa dureze mai departe situațiunea subsistenta, interesulu monarchiei cere altu ce-va. Regimulu bourbonicu are numai putienu tempu înainte sea, pot' numai putienu luni. Elu nu cugeta la aceea, de a consultă sufragulu universalu, de care are mai multu o tēma, cu atâtu mai putienu de a castigă țier'a pentru dinastii, cari nu-i intindu mână de ajutoriu, ci se adopera a trage cu iotele folosu din puterea, pre carea templarea alegerilor, ce urmara numai cu privire la pace, i-o dete în mâni și pre carea cele mai de aprōpe alegeri li o va smulge din mâni. O necesitate imperativa ne constringe a întreprinde în tempulu celu scurtu ce-lu mai avemu, o lovitură decisiva. Ce-va mai târdiu va fi deș' târdiu. La necesitatea, de a lucră iute, se mai adauge alt'a, de a lucră în unire. Déca partid'a monarchica a bourboniloru aru rămân' și fără putere, chiaru și în camer'a acést'a pre carea 'si întemeiază speranți'a sea. Sub acést'a pressione a mersu contele dela Parisu cu invoirea întregi sele familie la contele Chambord și 'lu recunoscū de regele seu.

Îndata în dilele dintăiu dopa 24 Maiu s'a disu, ca coalitiunea celor trei partide e numai unu armistițiu, în care o partida va cercă a amagi și trant' pre cealalta. Lovitur'a e deș' executata. Bonapartismulu e inieptatu, orleanismulu se da însusi josu și legitimismulu clericalu rămâne stăpânulu terenului cescigatu de toti trei coalitii.

Pentru impreunarea ambelor monarchie bourbone eră alternativ'a, ca s'eu va acceptă contele Chambordu standardulu tricoloru s'eu ca principii de orleans voru primi standardulu albu. Se templă cea din urma. Greu a trebuitu sa cada contelui dela Parisu renoncierea la memorabilulu și resolutulu testamentu alu tatalui seu. Nu mai putienu tortura au trebuitu sa sufere principii d'Aumale și Joinvill, a denegă anul 1830 și pre Luis Philipp, inse în zedaru, considerationile dinastice reportara victori'a și nu mai e nimenea în cas'a orleanistiloru, care sa nu fi pusu revoluțiunea dela 1789, principulu și symbolulu, la petiorele legitimității. Standardu

tricoloru și standardu albu sunt aici numai referinție prescurtate pentru cele două doctrine politico-sociale, care în instanți'a din urma desbina Francea de 80 ani.

Standardulu tricoloru reprezenta ceea ce capulu bisericeii catolice în o harhia a sea emanata de curendu a numitu, „scandalulu unu dreptu non“ adeca libertatea politica, libertatea consciinței, libertatea de pressa, cercetare libera și progresulu nemarginitu alu societății sub sceprulu sciinței. Standardulu albu reprezenta dreptulu divin, legătura între tron și altariu, aservirea politica și ceea ce pentru societățile moderne e mai aspru și netolarabilu, aservirea teologica. Déca republic'a va subsistă mai departe, atunci principii de Orleans voru fi civi avuti și cu multa influința, daru mai multu nu. Déca inse standardulu albu va mai flatură de pre tuilerie, atunci voru deveni principii de vitia înalta și de-orece contele Chambord nu are copii, voru fi și regi în Francea. Într'aceea bonapartistii, fără cari diu'a de 24 Maiu aru fi suferitu naufragiu, voru trece confințele și voru medtă în Elveti'a și în Angli'a asupr'a calității apelului la poporu și asupr'a fericirii plebiscitului.

(Va urmă)

Sabiu, 17/27 Aug. 1873.

În nr. 66 alu „Telegr. Rom.“ cetescu o epistola privata din partea Orastiei, în care se amintesc „de unu circulariu venitu dela Sabiu subscris de nisce persōne înalte, dlu protop. Hanni'a, Elia Macelariu și Dr. Borci'a (?)“ prin cari s'aru fi impusu poporului alegerea unoru persōne de deputati congresuali. Numele meu vine aci numai din erorē; căci atari circularie, dintre cari unulu este tocmai în acelu nr. 66. reproducu sunt subscris de înaltele persōne I. Hanni'a, E. Macelariu, Vis. Romanu și Dr. Racuciu, și mie nici mi-au trecut prin gându a me impartasi la atari abusuri de libertatea alegeri și a me face membru unei clice, carea dopa ce au semenatu simbolu discordiei în politic'a nationala, imprascie asemenea sentința în sinulu bisericeii nōstre. Atât'a spre rectificare.

Dr. Ioanu Borci'a,
advocatu.

Sabesiu 14/26 Augustu 1873.

On. red. În nr. dela 20 Aug, a on. diariu „Tel. Rom.“ a aparutu o corespondința din Sabesiu subscrisa de unu D. D. despre adonarea gen. dela 10 Aug. a. c. ca inteliginți'a româna de aici și giuru a tîenutu cu scopu de a înființă o Reuniune pentru propagarea și înaintarea meserielor în români din acestu tîenutu. La acést'a corespondința me tîenutu îndetoratu, în interesulu adevărului, a face reflexiunile necesarie, fără cari tōta acést'a importanta afăcere rămâne obscura on. publicu cetitoriu.

Astfelu precum întregu acelu raportu este ne-completu și defectuos, tocmai asi stralucesce și de unele intențiuni și alusiunī, cari nu pot' s'ierbi nici spre folosulu causei, daru nici spre laud'a și înaltarea autoritătii și a inspiratoriloru sei. Domnii advocati, cari la acea adunare au compusu asiă numit'a opusetiune, nu numai ca n'au combatutu acést'a salutară idea, ci s'au dechiaratu în principiu și de acordu cu acést'a neincungiurata întreprindere. Inse au combatutu procedur'a initiatoriloru care n'a fostu alt'a decâtu cea mai pronunțata ignorare și despretuire a inteliginței de aici; daru nu este minune, fapt'a arăta omulu.

Dovéda ca domnii combatenti n'au fostu și nu sunt inimici acestei importante cause este, ca acei domni primira a fi alesi în comisiunea de 7, care constă din dd. Sim. Balomiri jude reg. Ioanu Deacu, protop. rom.; Ioanu Paraschiv subjud. reg. cerc. Ioanu Bojitiu adv. Ioanu Monteanu adv. Ioanu Stoiculi'a par. rom. și Ioanu Benn'a propr. și care va avé se compuna statutele necesarie cari se voru desbata în a două adunare generale.

Deci aru fi prea consultu déca domnulu D. D. aru cugetă „însusi“ mai întâiu despre cele ce vor iesce se înainteză publiculu. Se serie cu mai multa obiectivitate și sinceritate, căci nu fia-care cetitoriu român este „învetiatu“ că d-sea, că se pricépa în mai multe feluri. În fine corespondințele D. D. fia seriosu provocatu a nu scutură la stăpulu concordi și armoniei, ce a domnitu și domnesce între inteliginți'a româna de aici în tōte afacerile nōstre nationali comune și locali; sa se feréscă a provocă cu deadiosulu neintiegere și cērtă în aceste părți,

unde numai solidaritatea a domnitu pâna acum'a. Déca crede a fi lucratu bine punendu-se în servitulu unei clice parasite, fia cu credința sea, inse nu presupuna ca toti cei-a-laltu sunt siliti a-lu urmari pre acést'a glorioasă cale, în acést'a stralucita virtute a sea. Dealmintrea d. clericu aru folosi mai multu, déca s'aru nisi a completă cele multe ce-i prea lipsescu la inima și minte: apoi n'aru strică se nu prea uite a mai portă cu sine și nafram'a de bu-sunario.

Iera clicei deocamdata fia-i de ajunsu lectiunea, ce a capetatu la recentele alegeri, ce s'au facutu pentru congresulu nostru nationalu bisericescu. Clicasi inse daru s'au nisuitu contr'a barbatiloru doriti de poporatiunea acestui tractu. Dintre clericali s'au alesu D. Moise Lazaru, ases. consist. cu 32 voturi. Voturi au mai capetatu D. protop. Al. Turdosianu 19, vot. D. Badila 10 vot. stralucitulu consil. pens. Elia Macelariu inca a fostu de fatia la alegere, și apoi s'a dusu iute din biserica.

Alegerea deputat. seculariu, ce s'a întemplat în 24 Aug. a. c. a fostu cu multu mai interesanta, pentru ca și lupt'a a fostu mai animata. Rivoli, asiă dicendu, au fostu numai doi. D. adv. și fostu deputatu de aici Ioanu Bojitiu și d. Ioanu Tacitu, profes. gim. din Brasiovu și, totu-odata, ginerele d. protop. de aici Ioanu Tipeiu. Causale rivalitatinei animate usioru s'aru pot' imagină, mai alesu déca vomu consideră, ca elu întâiu este forte cunoscutu pre aici, iera alu doilea delocu nu. Cu tōte acestea d. Ioanu Bojitiu a capetatu 1977 iera d. Tacitu 1421 (!) voturi. Apoi au mai capetatu că din seniau dd. Ioanu Muntēnu, adv. Ioanu Ghibu, I. Maieru și I. V. Barcianu putienu voturi, de-si cetor'a acum'a nici prin min'e nu le-a trecut a se candidă. Deci d. Ioanu Bojitiu fu proclamatu deputatu alesu cu majoritate de 558 voturi. Alesulu fu invitatu prin deputatiune de trei a se presentă în midilocolu reprezentantiloru și a se dechiară déca primesce s'eu la mandatulu.

D. deputatu presentându-se, dopa putienu momente, la loculu scrutiniului fu primitu cu viue și îndelungate aclamatiuni și ovatiuni. Dopu aceea tîenudu unu discursu acomodatu, în care multiam pentru increderea cascigata, dechiară a acceptă mandatulu și promise solenu a lucră și nisi pentru adeveru și dreptate, pentru binele bisericeii și a nationei și dopa dorinți'a alegatoriloru sei, care este și a sea. Discursulu urmara repetite aplause fragurose și cu acést'a scrutinarea se încheiă prin d. comisariu Ioanu Paraschiv.

În fine nu pot' se nu facu două observări. Inteliginți'a nōstra prea putienu arăta poporului folosulu și importanți'a constituțiunei bisericeii nōstre; și astfelu pre poporu și aici 'lu cuprinde lepr'a indiferentismulu nespusu. D. e. chiaru aici la noi, în centru, dintre 600 votanti îndreptatiti deabiă au votatu vre-o 68 (!). Acést'a mai are ore lipsa de comentariu?! Responși'a inteliginți'a, preotii, dascalii și domnii.

Miasmele ce marele Mufti dela infalibil'a „Albina“ respândesc cu multa nerusinare în trebile archiepiscopiei nōstre, a provocatu aici multa indignatione și nespusa disgustare. Me miru, cum de chiaru la noi români astfelu de creatiuni și productioni pot' avé asiă îndelungata existința și crediementu. S'eu dōra la tōte aceste și asemenea numai credulitatea și sinceritatea nōstra este de vina?!

Unu proprietariu.

Episola deschisa

Dōnnei Emili'a Ratiu că vice presiedint'a societății de lectură a damelor române din Turd'a.

Dōmn'a mea! Damele române din Turd'a, înainte de ast'a cu vre-o 10 ani, petronse de necesitatea înființării unei societăți de lectură, spre a pot' pune stavila la torentele magiarisatoriu, prin concursulu dinareloru lor au și înființatu de multu oștal'a societate de lectură.

Aventulu românismulu produsu prin acést'a societate a fostu la inceputu intru adeveru înbucurătoriu. Dar' dorere! și de 3 ori dorere! ca indiferentismulu unoru membre, cari s'au obrusu a fi conducători'a acestei societăți, — concentrându în o singura persōna oficiulu de vice presiedinte, cas saréscă și bibliotecarésă, — au trebuitu se inadusiéscă în pepturile nōstre și acést'a bucuria nobila. — Dă! fiindu ca acea persōna cu triplu rol, — pre carea — déca nu me înșela Dōmn'a mea! — domniat'a inca o cunoscei forte bine — în locu de a-si fi folositu puterea dictatorica intru prosperarea

acestui micu focalariu nationalu au folosit'o in detrimentulu lui.

Societatea de lectura, — carea pâna la anulu 1865 tienea sedintie regulate, in cari oficialii respectivi si dá computuri si ratiuni esacte despre starea bibliotecii si a cassei, — de atunci nu numai ca nu face nimicu din tóte acestea, dara membrele, cari au concursu cu denarielu lor, suntu lipsite si de placerea de a se potea distrae priu lector'a de carti din bibliotec'a lor, si se vedu silite a-si lua refugiulu la bibliotece straine din locu. Fiindu ca din bibliotec'a, care pâna la anulu 1865 se aflá in stare in florit'ia, adí se vede a nu fi de câtu o ruina desolata!!!

Dara ce se d'cu despre cass'a societáti? ca óre in ce stare se va fi aflându, nu sciu! Totu ce sciu este, cá abstragendu dela alte venite, deca nu me insielu, din balulu datu in favorulu societáti la anulu 1866 in 1 Ianuarie, au incurso unu venitu curatu cam de 150 fl. v. a. dara apoi ca acei bani intru adveru se afla in cass'a societáti, séu suntu depusi spre fructificare, ori unde suntu? nu scie nime a fara de dóm'n'a casirésa; fiindu ca tóte urgarile nóstre, de pâna acum'a, cá se ni se dee o socóta au fostu in zedaru.

Deci dara Dóm'n'a mea! In sperantia, ca D't'a cá dama, esti mai susceptibila si nu vei remáné, cá multi altii, surda la vocea publicitáti, te rogu cu intet're, in interesulu publicu si alu reputatiunei dtale, se conchiemi cátu mai ingraba o adunare generala a dameloru din locu, unde, dandu deslusirile necesarie in privint'a celoru sublevate, se re-infiintiamu deca se mai póte societatea de lectura ce se vede a-si dormi somnulu de mórte, séu se potemu face dispositiunile, ce se voru vedea a fi de lipsa.

Turd'a in 16/28 Augustu 1873.

O membra.

Varietáti.

** Domnitoriulu Romaniei Carolu I, in caletori'a sea cátra casa a sositu Joi in 16/28 l. c. cu unu trenu separatu in Brasiovu si in 17/29 la resiedintia de véra in castelulu Sinai'a.

(+) Vineri dupa amédi la 3 óre s'a immortalatu maistrulu-cismariu de aici Ioanu Bogorinu, unulu dintre cei dintáiu meseriasi crescuti in Sabiu. Densulu de origine din Ogn'a de lângá Sabiu remasu fára de tata din prunci'a cea mai frageda, primí in loculu nascerei elementele de instructiune, invetiá meseri'a sea in Sabiu, de unde spre perfectiunarea meseriei sele intreprinse diverse caletorie cá sodalu, in fine cá maistru casatorindu-se se asediá in Sabiu. In tempulu din urma nemultiamitu cu castigulu celu de altmintrea frumosu din cerculu celu restrinsu alu cetáti Sabiului au intreprinsu caletorii in Romani'a cu scopu de a-si gási deposite nóue si mai mari pentru marfa sea. Dara tocm'a cându erá sa incépa realisarea intreprinderi o impregiurá fatala, unu focu, la care cá membru alu pompieriloru din locu, a alergatu si a ajutatu i-a redeseptatu o vatemare a organeloru interne, causata de mai nainte de nisce ómeni rei, carea a devenitu asiá de periculósa incátu a trebuitu a se supune unei grele operatiuni. Dara acést'a n'a folositu nimica. Si asia intre mari doreri a reposatu Mercuri in 15/27 Augustu sér'a, lasându-o veduva cu doue orfane de tata in prunci'a cea mai frageda, in etate de 30 ani. Dela infintiarea Reuniunei sodaliloru románi de aici a fostu pâna la mórte sea unu membru fidelu alu acesteia, pentru acést'a membri reuniunei cu stégulu lor au si participatu la immortalarea cea arangiata intr'unu modu corespunditoriu din partea jalnicei sele socio si jalniciloru sei socii. Fiei tierin'a usióra!

** Diurnalele ungueresci pare ca procedu sistematicu a descrie pre románi cá cei mai superstitiosi ómeni de pre lume si enarédia mai din tóte comunele de cându graséza coler'a cáte o anecdota, carea o aplica la románi. Scopulu e invederatu cá sa descrie pre románi inaintea lumii cá pre cei mai inapoi remasi in cultura. Domnii cari gasescu in relatiunile de felulu acést'a o petrecere, aru trebui sa nu uite ca nu numai románii dara si si dloru suntu preocupati de superstitiuni, mai departe aru trebui sa scie ca enaratiunile cari le facu tieranii nu suntu totu-odata si convingerile lor si ca in fine cine e de vina, deca poporulu nu are cultur'a receruta, carea sa-lu desbrace de ori-ce superstitiune?

** Animalele. Sciintia si esperientia adoveresce, ca fia-care animalu traiesce de cinci séu siése ori mai multu de câtu tempu se cere la crescerea lui perfecta.

Cámil'a cresce optu ani, traiesce de cinci ori 8, adeca 40 séu 44 de ani; calulu cresce in cinci ani, si traiesce de 5 ori 5, adeca 35 ani; vitele si leulu crescú 4 ani si traiescu 16 séu 20 ani; cánele cresce in doi ani, si traiesce 10—12 ani; pisic'a cresce 18 luni si traiesce 9 séu 10 ani; omulu cresce pâna la anulu 20, cáci organele ósoloru atunci 'si ajungu complet'a desvoltare, de acea aru trebui sa traiesca de 5 ori 20, adeca 100 de ani.

Telegramu.

Nasendu 30 Aug. 9 óre 30 min. sér'a.
Dlu Dr. Ioane Lazaru directoru gimnasialu a repausatu. Caracteru nationalu consecinte neinfrangiveru, moderatu, cu prevedere, lumina scumpa perdu románii.

Consternatulu
Ioachimu Muresianu.

Concursu.

Statiunea de invetiatoriu la scól'a populare gr. res. din Turnisioru lângá Sabiu, impreunata cu unu salariu anuale de 142 fl. 50 xr. v. a. 3 stángini de lemne de focu din care se incaldiesce si scól'a si cuartiru naturalu in edificiulu scólei, au devenitu vacanta.

Deci spre ocuparea acelei'a se deschide concursu pâna in 15 Sept. a. c.

Doritorii dela cari se cere cá sa fia cantareti si typicari, concursele bine instruite, sa le adreseze la subscrisulu.

Sabiu 16 Augustu 1873.

I. Hanni'a,

(1—3) protop.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scól'a gr. res. din comun'a Galesiu scaunulu Salistei, impreunatu cu unu salariu anuale de 200 fl. v. a. in bani, unu stanginu de lemne de focu si cuartiru naturalu in edificiulu scólei, se deschide concursu pâna in 31 Augustu a. c. —

Competitorii, concursele lor instruite dupa prescrierea „Statutulu Organicu“, sa le adreseze la comitetulu subscrisú: pr. Salisce.

Galesiu 11/23 Augustu 1873.

Comitetulu parochiale in contielegere cu p. protopresviteru.

(1—3)

57/873.

Insciintiare.

Cei-ce dorescu a-si procurá portretulu fundatorulu Gojdu litografatu pre hárthie alba pretiulu 1 fl. iéra pre hárthie China 1 fl. 50 xr. sa se adreseze cu asignatiune postale dedreptulu cátra „Administratiunea fundatiunei lui Gojdu“ (Budapest Városházter 8. sz.). Colectorii voru primí la 10 exemplare unulu gratuitu.

Bud'a Pest'a 6 Aug. 1873.

Pentru representantia fund. lui Gojdu:

Georgiu Mocioni.

Cav. de Puscaru,

(2—3) notariu.

Nr. 467.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu diriginte la scól'a granitiarésca din Tientiari, cu unu salariu anuale de 240 fl. v. a, din fondulu scolasticu centrale, cortelu liberu si lemne de focu dela comuna, apoi a postulu de invetiatoriu secundariu la scól'a granitiarésca din Sin'a cu unu salariu anuale de 180 fl. v. a, asemenea din fondulu scolasticu centrale, cortelu liberu si lemne de focu dela comuna, se escrie concursu pâna la 19/31 Augustu a. c. Doritorii de a ocupá aceste posturi au de a-si substerne supliciele instruite cu documentele de lipsa la

Sabiu 6/18 Augustu 1873.

Comitetulu administrativu alu fondulu scolasticu alu fostiloru granitieri din

(2—3) regimentulu románu I.

ad Nr. c. p. 15/1873.

Concursu.

Pentru ocuparea de 3 posturi invetiatoresci la scól'a gr. or. in Sighisó'r'a se deschide concursu pâna in 15 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele suntu:

1. Pentru invetiatoriu de clas'a a III 300 fl. v. a. si 3 stengini de lemne.
2. Pentru invetiatoriu de clas'a a II 250 fl. v. a. si 3 stengini de lemne.
3. Pentru invetiatoriu de clas'a I-ia 175 fl. v. a. si cuartiru de o persóna in edificiulu scólei si lemne pentru incalditu de ajunsu.

Cáte 175 fl. din lefele de susu se redica cu cuitantia in rate lunarie din cas'a alodiala si restulu pâna la 300 fl. si 250 fl. dela comun'a bisericésca.

Concurentii au de a-si asterne supliciele lor instruite in intielesulu Stat. org. la comit. subscrisú parochiale sub adres'a presiedintelui Ioanu Siandru.

Invetiatorii suntu obligati pre lângá obietele proponende in scól'a, se conduca in tóta Duminec'a si serbatórea cantárite bisericesci la st'a liturgia in coru cu copiii din scól'a si a tiené órele de repetitiune.

Cei ce voru documentá unu tempu mai lungu de servitiu invetiatorescu si cualificatiune mai corespunditória voru fi preferiti.

In contielegere cu protopresbiterulu respectivu.

Sighisó'r'a in 20 Augustu 1873.

Comitetulu parochialu.

(3—3) I. Siandru.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei de parochu in vacant'a parochia Stoiceni de clas'a a III in protopresbiteratulu Solnocului alu II, se descide prin acést'a concursu in intielesulu inaltei ordinatiuni Consistoriale din 26 Iulie nr. 721 1873 pâna la 14 Septembrie a. c. in-carea di se va face si alegerea de parochu

Emolumentele suntu:

1. Dela 80 familii cáte 2 ferdele mari de cucurozu nesfarmitu, si 1 di de lucru cu palmele.
2. Usulfractulu cimierului.
3. Stol'a indatinata.

Doritorii de ocupá acést'a statiune au a-substerne concursele lor subscrisului instruite in sensulu Statutulu Organicu si a regulamentulu adusu de sinodulu archidiecepsanu din acestu anu, pâna la terminulu susu atinsu.

Cupsieni in 8 Augustu 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu

Samuilu Cupsi'a

(2—3) Prot. gr. or.

Concursu.

La scól'a romána poporala gr. or. din Purcareni in protopopiatulu 1-ju alu Brasiovlui, fiindu de lipsa si alu 2-lea invetiatoriu se escrie pentru ocuparea acestui postu invetiatorescu concursu cu terminu pâna la 20 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

Salariulu anuale de 200 fl. v. a.

Competitorii la acestu postu au a-si tramite supliciele lor instruite in sensulu Statutulu Organicu si adresate Pré Onoratulu Domnu Protopopu Iosifu Baracu in Brasiovu.

Purcareni in 10 Augustu 1873.

Comitetulu parochialu

Ioane Bogdanu

(2—3) Parochu cá Presiedinte.

Anunciu.

Copii de scól'a, cu deosebire studenti se primescu in costu, cuartiru si tóte cele trebuincióse pre lângá conditiunile cele mai moderate.

Nicolau Ben

fostu hotelieru, strad'a macelariloru Nr. 27.

INDREPTARE. In nr. 66 alu acestei foi s'a veritu o eróre, fatia 252. column'a 3-a alin. 2-a sirulu columnei 4 si 5 in locu de: „consortiuulu multu iubitului si proscrisului“, are sa sune: „Consortiuulu multu iubitului si proscrisulu“.